

Bàrcelona 6 desembre 1983

Molt estimada Maria: Avui hem rebut les teves cartes del 7 de novembre i contestant a lo que ens demanar, de que t'eu-
nem algo que s'hagi publicat sobre la vida i obra de'n Car-
les a.e.s. no s'ha fet res amb aquest sentit, doncs ell no volia
que es fes saber la seva mort fins als 8 o 10 dies de
estar enterrat, com aixís es va fer, i els funerals no es
van celebrar fins les tres setmanas, doncs en Carles en
aquest entremig, va anar de viatge a Alemanya, per la seva
feina i com es lògic varem esperar el seu retorn,
però la satisfacció que varem tenir, és que l'Església de
la Creuverja, que es molt gran (no sé si la recordes) estava
plena, plena, després també hem rebut moltes i molt bon-
ques cartes de condol, també moltíssimes visites, inclús per-
sones que feia 30 i ho anys no havien vist, per viure a
dar-nos el pisam.

Vosaltres com pots pensar estem tristes, la casa es buida
solamisa, els pianos tancats, ni una nota més! de totes
formes procurem cuidar-nos i aquestar de la millor manera,
fo fa m'he refet unes mica, doncs després del ~~4~~ quasi
3 mesos de malaltia em varem quedar per l'arabie.
L'Angelina també va aquestant, encara que ara te molt rumu

un altre fill, seria massa groller la carta. Bé estimada, recorda per la M. i per l'aparellador

Ciela
Ara parlant sobre l'assentís que hem tractat en un de les teves darreres cartes, sobre la idea que tenia el Sergi de venir altre vegada amb tu. Com s'agué que un dia que'l David va anar a casa la Franca, els hi va dir que el seu pare tenia la idea o resolució d'anar a Cuba quan ell complís els 18 anys i fos major de ~~edat~~ edat.

Bé així hem va donar peu a que un dia que va venir a di-
nos amb nosaltres, jo li digué "m'ha arribat a les meves orelles, que vols marxar, es va quedar tot parat i diu com ho sabem, jo li contesto, el teu fill o va dir a la Franca, contestant ell que si tenia aquesta idea doncs aquí no hi estaria hi, es trobava desplaçat, sense feina, i que el seu fill ja no el necessitava. Aleshores jo li vaig

dir així t'ho pensas tu, que fari el teu noi tot sol, encara que tingui 18 anys i segons la llei "Major de edat" seu noi a 18 anys encara no te el sent en la clauetat de les coses per anar tot sol sense que ningú li faci costat. a més

pensa que quant trovis allí ja no t'hi trobaràs com antes, es d'estranyat més gens que puguis fer, et veuràs desprestigiada, humiliada. Pensa que aquí pots viure tranquil, sense preocupacions econòmiques doncs entre unes coses i les altres pots viure bé sense faltar-te res.

L'Angelina també li va dir lo mateix i l'altre dia que va anar per separar a casa de Carles i l'Annick, com ell de i va dir que pensava marxar, tant l'un com l'altre també li feren veure que era un disbaud que marxar i deixar el fill, però no esulta ni atent tota aquesta raó i segueix amb l'idea de marxar el mes de gener.

Veuem si d'aquí allà s'aconsegueix, ho veig difícil, està aferrat a la seva idea de que aquí no es ningú, que el fill no el necessita i que no fa cap ~~gran~~ falta.

Nosaltres a mi'l nostre no li hem dit res de tot això tu ja feras lo que crequis més convenient. El paper s'acaba i no m'hi posar